

כס"י. אור ליום ג', יריד כסלו ה'תשמ"א

1 פדה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי, ומבאר בעל הגאולה במאמרו ד"ר זה (שנדפס בספרו שערי תשובה²), דפירוש פדה בשלום (בשלום דוקא) הוא שהפד' היא באופן שהמגנז מבטל לגמרי, שלכן אין צריך למלחמה כלל. וע"ד שרי' בימי שלמה, שלל הגוים נתבטלו לגבי שלמה, שלא עיי' מלחמה (שלכן זקרא בשם שלמה כי שלום הי' בימיו כו"ו, אלא שהשלום שבימי שלמה לא הי' עדיין בשלימותו, והכלית השלימות שבזה יהי' בימות המשיח שאז יתבטל הרע לגמרי (כמ"ש) ואת רוח הטומאה אעפ"י מן הארץ, שלכן יהי' אז ונהרז אליו כל הגוים גוי' (ונהרז מעצמם) וכמ"כ בנוגע לבע"ח — לא ירע ולא ישתחו גוי' וארי' כבקר יאכל תבן, ואולי יל, דמזה שמביא בהמאמר הפסוק וארי' כבקר יאכל תבן, מוכן, דכימות המשיח גופא השלימות ופדה בשלום תהי' במקופה השני דוקא. וכמבואר במקיא³ חידוד הדעות⁴ בפירוש וגר זאק עם ככש וגו', שבתקופה הראשונה דימות המשיח יהי' זה בדרך, משל וחידה⁵, והכוונה לאומות העולם, ובתקופה השני יהי' זה כפשוטו (בנוגע לבע"ח).

2 וביאור הענין (דהגם שענין הפד' בשלום הי' גם בימי שלמה, מילג תכלית השלימות שבה יהי' בימות המשיח, ובהם גופא במקופה הני/א יזכר מזה שמבאר בהמאמרו⁶, דגם עיי' עסק התורה (עכשיו) נעשה פד' בשלום⁷, כי הנידוד שעיי' עסק התורה הוא, בבחי' ביטול הרע בעצם. וכמבואר בכמה דרושים⁸:

- 1) תהלים נו, ט.
- 2) חז"א (שער התמלה) מנ, א ואילך.
- 3) פירא וראה שם נו, ד גו, א.
- 4) כמ"ש (וברי' הומב"א כב, ט) שלמה יהי' שמו ושלום וחסד אנו על ישראל בימי.
- 5) כמפורש בהמשך המשיב ח"כ משע"ז (ע' תשס"ג) וראה גם שערי תשובה שם (נו, א). וכוונתו הי' בימי שלמה, שהשלום שהי' בימי שלמה הי' רק זוגפת השלום דלעיל.
- 6) זכרי' יג, ב.
- 7) ישעי' ג, ב.
- 8) שם, יא, ט.
- 9) שם, י, ג.
- 10) שרי' התברעה הוא (גם הומסדות —) שרי' כותבים אלה כשחוטם. אי שבווחק קנה יל שבמאמר זה לא נודת לחילוקי דעות אלה, כי"א רק להבחין בכלל.
- 11) לקישי חטיב ע' 417, סיגס הומב"ס יודי שבת משע"ז, וש"נ.
- 12) דהומב"ס והראב"ד — הלי מלכים רמ"ב.
- 13) ישעי' שם, י.
- 14) ל' הומב"ס שם.
- 15) שם נו, א.
- 16) להעיר מוזיא קנא, א. וראה לקישי לויג שם, שוחח ש"ס ויצא ש"ג. — מרדש תשפ"ח חז"א ע' 4127, דעיי' עסק התורה המשיד ירושלים בקיומה — דיעל הכוונה כוח שאין צורך בעד מה שהוא נוסבט מלחמה.
- 17) ראה בארכיו המשיד פדה בשלום תרנ"ט (מח"ס תרנ"ט ע' קסב ואילך) וחשיד (פירש ואילך) — מרדש תשי"ד ע' 106 ואילך.

25 י"א י"ב

פתח דבר

לקראת ט' כסלו, יום ההולדת דאדמו"ר האמצעי (בשנת תקל"ד) יום ההילולא שלו (בשנת תקפ"ח)¹, ויר"ד כסלו, יום הגאולה דאדמו"ר האמצעי (בשנת תקפ"ז)² —

הנונו מוציאים לאור את המאמר ד"ר פדה בשלום גוי, שנאמר בהתמועדות דאור ליום ג', יריד כסלו ה'תשמ"א.

מערכת "אוצר התמידים"

נודב ט' כסלו שנת ה'תתק"ח, שנת תשס"ח (תחת שנת חידות משיח)

ברוקלין, נ. י.

1) עיד המלקיות — ראה חקדמה לתורת חיים בראשית, בית רבי ח"כ פרק ג, קובץ, גירול תורה' חוברת טח (תשי"ד כסלו ה'תשמ"ז) ס"ח יד.
 באורי' שייכות המלקיות ל"כ סלו ה'תקפ"ח, ואמנה — ראה בארכיו לקישי גאורח ע' שכו. שם ע' שלט ואילך.
 2) ע"ד גאולות — ראה בארכיו, הומב"ס חוברת ב' ע' צו [פנ], א. שם ע' סא [פנ] א. ואילך. מברא לקונטרס, בד' סודש". בית רבי ח"כ פרקים ד"ה (נפתקו גם — בקיצור לשון קצת — בהוספה לקונטרס תל"ע ע' 20 ואילך).

קפה פדה בשלום נפשי גו', תשמ"א

כדרך מנוחה⁴¹, מ"מ, גם התפלה דשבת ענינה הוא תפלה, עדין הוא גם בנוגע לתורה, שגם גליא דתורה שבכתב המלכות, ענינה הוא תורה⁴². לנפש כל הדרגות דתורה הם ענין אחד⁴³, תורה אחת. שלכן, עיי' לימוד התורה ענינו (גם הלימוד דנגלה שבכתורה) יזכר לתורתו של משיח דכתיב ראי, כיודע בענין ותלמודו⁴⁴. ואולי יש לומר בעומק יותר שגם הדרגה דפדי שבדרך מלחמה, כיוון שנקראת בשם פדי⁴⁵, היא שייכת לפדי בשלום (עד לדוגמה הכי נעלית שחיה כימות המשיח במקופה השני⁴⁶). וכלשון חז"ל⁴⁷, מלחמה נמי אתחילא דגאולה היא, כיון⁴⁸, דשם גאולה עלה. ועפי' יש לכאז יותר הקשר של הגאולה דיי"ד כסלו בגאולת אדמתי⁴⁹ הוקו, ועדין ענינים של מלחמה (ומקשרים זה עם הפסקת פדה בשלום השתדלות וכיו"ב, היינו ענינים של מלחמה) האמצעי, שהיו ענינים של אתכפא, נפשי שטיא (כמו שמכאז אדמתי האמצעי בדרוש הנ"ל) על פדי בשלום כמו שהיא בתבלית השלימות, ויש לומר הכיאר בזה, וכל הדרגה שפדי שוררת עם הפדי בשלום בתבלית השלימות שחיה לעיל. ויזכר זה עיי' מה שמכאז בעצ הגאולה דנפש הבהמית היא באופן שלום, שנ"כ אינה מנגדת כלל. היא כשאתכונה היא בממציא, ובמציא גופא — מס"ג דחידה. דעי' המסי' שמצג ח"י, לעשה רק אתכפא נה"כ, ועיי' המסי' שמצג יחידה דיקא, היא מהבטלת לגמרי. ועפי' יזכר הקשר דפדי שבדרך מלחמה (וחידה) כי בכל עבודה ועבודה יש בה (בהצלח) המסי' שמצג יחידה. וכדאתא נפשי (וחידה) דלסק התורה והמצוות והתפלה הוא ענין מסי' ממצג, שבכל שאמתות הענין דמסי' (מסי' חמט) הוא המסי' שמצג יחידה, הרי נמצא, שבכל ענין דתורה ומצות [אפילו הענינים הפשוטים דתמיצי שאלמלא ניתנה תורה (ח"י) היו למדורים אותם מברמת הארץ⁵⁰] יש כח המסי' דחידה, ויחידה מזו, שגם ההכנה

המשך פדה בשלום הנפשי (ע' קפ"ב:ט) ותשי"ד (פ"ט) — ע' 107. ובכ"מ.
41) פסחים ג' א. ושי'.
42) להעיר מהמשך תעריב ח"ב פס"א ואילך.
43) ראה לקיט (חרי"ב כג, א. ובכ"מ) בפירוש מחז"ל תנ"ל, שעיי' הלימוד בערוזי, ובהה' ללמוד ג"כ נבי כ"ב, דעי' מ"ט בהנצח פלי' של מלכות השלמות הוה יעיל עומת המשיח והחיות המהות כי תחיי במשיחית ופבורתו כי זמן משר הגלות כ"י — יש לומר, שעדין הוא גם בונג לתורתו של משיח שהתנה לזה והכלי הוא לימוד מלכות התורה במשך זמן הגלות.
44) פ"ש שם ד"ה אתחילא.
45) ראה אגרת תפוד דאד"ה (נוספה באג"ק שלו סי' לת, ושי"ט) (וראה ד"ה פדה בשלום התמיח (לעיל ע' ג ואילך) בהערה 4 שם ושי"ט) — בונג ליי"ט כסלו, בתי רבי' ח"כ ספ"ה בהערה א — בונג ליי"ד כסלו (וראה לקיט תפיח שחתה ליי"ד כסלו — ע' 160 ואילך).
46) ספ"ד ואילך (גב, ג ואילך).
47) פ"ש (ת"א בת"א).
48) אד"ב לת, א. עירובין ק"ב.

אלא שבוה גופא יש חילוק בין תקופה ראשונה לתקופה השני, דתקופה הראשונה לא היי' חידוש במע"ב, הגילוי אלקות שיהי' בהעולם יהיי' מצד גילוי אוא"ס הכלי' שמאיר בכל מקום, אבל לא מצד העולם גופא מכיון שעולם כמנהגו נוהג, ולכן יהי' או הגילוי דהמברואים (והביטול שלהם) כמו דבר נוסף על מצאותם. [ועיי' 39] ההבנה וההשגה דפנימיות החו"ה, שהיא כמו דבר נוסף על האדם, שלכן שייך בזה שנינו או תלישות עכ"פ, כנ"ל. משא"כ בתקופה השני' דימות המשיח שיהי' שנינו וחדוש במע"ב] יש לומר, שהגילוי בעולם (והביטול בהנבואים) יהי' גם מצד טבע נגד העולם גופא.

7) ורנה ג פירושיים (ודרגות) הנ"ל דפדה בשלום נפשי, כיון שכל הפירושיים הם באותו הפסקה, הם שייכים זל"י⁵¹, וכא"כ בהמשך אחד. דנוסף על זה שכל הדרגות הם תורה⁵² דרכמו שבתפלה, גם התפלה דשבת, עם היות שהבירור דשבת הוא

35) אבל קודם שבוה — לא ר"י בה הביטול. ועי' אשר, לא האמנותי לדברים עד אשר באתי (מלכ"א א, י"ד).
36) גם בתקופה הראשונה — ראה בארובה ד"ה ויהי' עקב החשיב' (לעיל ע' ס ואילך) סעוד ג' ש"ל שהחדוש דתקופה השני הוא שאז יהי' גילוי אור חדש שלא קודם תמצומו, אבל הגילוי דאוא"ס שאתא קודם תמצומו יהי' גם בתקופה הראשונה.
37) ראה המשך חר"ב ע' כב, ובכ"מ.
38) צפ"ג ג, מ. רמב"ם הל' מלכים ספ"א — ומדבר שם בתקופה הראשונה (ראה שם הל' ג).
39) אבל באופן נעלה יותר, כי גם בתקופה הראשונה, כיון שיהי' או גילוי אוא"ס הכלי' — יהי' גם ראי' מלקיט [ראה בארובה ד"ה ונתה ג' התשכ"ח (לעיל ע' מה ואילך) דענין ההשגה הוא מצד אור הלי, וענין הרי"ה הוא מצד אוא"ס הכלי' דקודם תמצומו], אלא שכיון דזו"ר כל כשר או יהי' עיי' הגילוי דאוא"ס ולא מצד הכשר — הי' דונגמ ענין ההשגה שיהי' בדרך תוספה וחידוש.
40) ראה לקיט ח"ג ע' 282, ועי'.

8) ורע"ס כל הנ"ל יש לכאז שדגם שדגם פדה בשלום ה"י גם הומוי שלמה, מ"מ, השלימות שבוה יהי' כימות המשיח, וכימות המשיח גופא בתקופה הב' דיי' לומר, שג' דרגות אלו בשלום (כימי שלמה) בתקופה הא' דימות המשיח ובתקופה הב' הם דוגמת ג' הדרגות הנ"ל שבתורה. והענין הוא, דזה שמלכת שבא שמעה את שמע שלמה, הוא עיי' ששמו (דשם הוא הארה) נמשך ונתפשט למרחקים עד לארץ שבא, ששלמה עצמו הי' במקומו והשם שלו (שמע שלמה) נמשך והגיע לשבא, וכל מה שההמשכה נמשכה למקום רחוק יותר היא מתקנת יותר ועדין גם בנוגע להבירור גופא, דגם לאחר שמלכת שבא שמעה את שמע שלמה, הוצרך להיות תבונה ירשלמה⁵³ (שההליכה משבא לירושלים לוקח משך זמן וטרח כ"ו), ורק אז נעשה הבירור (כדוגמת הבירור שעיי' גליא דתורה) משא"כ הבירור שיהי' כימות המשיח, כיון שאז⁵⁴ יהי' הגילוי דאוא"ס הכלי' שנקודם תמצומו, דאור זה הוא בכל מקום בשדה⁵⁵, לכן יהי' או הבירור (לא באופן של המשכה ויידת האור למטה, והלאת המתכרר למעלה, כי אם) שהאור כמו שהוא יאיר בכל מקום, שלכן אז⁵⁶ אתפזר אל עממי (כמו שהם במציאותם ובמקומם) גו' כולם גו' לעכוד שכם אחד.

9) ורע"ס כל הנ"ל יש לכאז שדגם שדגם פדה בשלום ה"י גם הומוי שלמה, מ"מ, השלימות שבוה יהי' כימות המשיח, וכימות המשיח גופא בתקופה הב' דיי' לומר, שג' דרגות אלו בשלום (כימי שלמה) בתקופה הא' דימות המשיח ובתקופה הב' הם דוגמת ג' הדרגות הנ"ל שבתורה. והענין הוא, דזה שמלכת שבא שמעה את שמע שלמה, הוא עיי' ששמו (דשם הוא הארה) נמשך ונתפשט למרחקים עד לארץ שבא, ששלמה עצמו הי' במקומו והשם שלו (שמע שלמה) נמשך והגיע לשבא, וכל מה שההמשכה נמשכה למקום רחוק יותר היא מתקנת יותר ועדין גם בנוגע להבירור גופא, דגם לאחר שמלכת שבא שמעה את שמע שלמה, הוצרך להיות תבונה ירשלמה⁵³ (שההליכה משבא לירושלים לוקח משך זמן וטרח כ"ו), ורק אז נעשה הבירור (כדוגמת הבירור שעיי' גליא דתורה) משא"כ הבירור שיהי' כימות המשיח, כיון שאז⁵⁴ יהי' הגילוי דאוא"ס הכלי' שנקודם תמצומו, דאור זה הוא בכל מקום בשדה⁵⁵, לכן יהי' או הבירור (לא באופן של המשכה ויידת האור למטה, והלאת המתכרר למעלה, כי אם) שהאור כמו שהוא יאיר בכל מקום, שלכן אז⁵⁶ אתפזר אל עממי (כמו שהם במציאותם ובמקומם) גו' כולם גו' לעכוד שכם אחד.

10) בשלום בתבלית השלימות שחיה לעיל. ויזכר זה עיי' מה שמכאז בעצ הגאולה דנפש הבהמית היא באופן שלום, שנ"כ אינה מנגדת כלל. היא כשאתכונה היא בממציא, ובמציא גופא — מס"ג דחידה. דעי' המסי' שמצג ח"י, לעשה רק אתכפא נה"כ, ועיי' המסי' שמצג יחידה דיקא, היא מהבטלת לגמרי. ועפי' יזכר הקשר דפדי שבדרך מלחמה (וחידה) כי בכל עבודה ועבודה יש בה (בהצלח) המסי' שמצג יחידה. וכדאתא נפשי (וחידה) דלסק התורה והמצוות והתפלה הוא ענין מסי' ממצג, שבכל שאמתות הענין דמסי' (מסי' חמט) הוא המסי' שמצג יחידה, הרי נמצא, שבכל ענין דתורה ומצות [אפילו הענינים הפשוטים דתמיצי שאלמלא ניתנה תורה (ח"י) היו למדורים אותם מברמת הארץ⁵⁰] יש כח המסי' דחידה, ויחידה מזו, שגם ההכנה

פרה בשלום נפשי גו', תשמ"א קפז

מספורי רכותינו נשיאנו שגאלה אדמו"ר הזקן באה ע"י התפלות דתלמידיו
וחסידיו וכל ההלכים בעקבותיו, וגאלה זו שבאה ע"י תפלה, שעת צלוחא שעת
קרבא, באה באמירת הפסוק פדה בשלום. ויש לומר הבאיור בזה, דכיון שעסק
החורה ומצות הו"ע ממש ממשי (כמוכא לעיל מתניא), לכן גם תפלה⁶³ קשורה עם
פדה בשלום. ויש לומר, שאזכרה ענין המסיני הוא בתפלה יותר מכתורה. כי זה
שעסק החורה הוא מסיני ממש, הרי הרגש זה דמסיני צריך להיות, קודם שחולל
ללארץ [וכשולמד הרבה שעות רצופות יש לו להתכוון כזה בכל שעה ושעה]⁶⁴, אבל
בעת הלימוד, כשהוא עוסק בהבנת והשגת הענין שלומד, אינו מרגיש הכיטול
דמסיני. ואדרבא מאז מלאכ רבנו⁶⁵ ואריותא הוא דקא מרתחא לי⁶⁶, משא"כ בתפלה,
צריך להיות כעבדא קמי מרי⁶⁷, תכלית הכיטול⁶⁸ (כיטול דמסיני).

י"ד) וי"פ כל הנ"ל יוכן זה שדוקא ע"י העבודה עמה בהמוני דעקבתא דמשיחא
כאשר החישר נכסה אריץ⁶⁹ באים להגילויים של הגאולה העתידה. כי
דוקא בזמן זה, כשצריך להתעסק עם ניצוצי קודושה שנפלו למקום בלתי טהור,
וצריך להפך מירון למחוקא וחשובא לנהורא, ועד שזומן לזמן יוצאים מן הדי' אמות
של תורה, או מן הדי' אמות של תפלה, לצאת מבית הכנסת ומבית המדרש, ובלשוון
השריע הנהג בהם מנהג דרך אריץ⁷⁰, מ"מ ע"י העבודה עבשני דוקא מביאים את
הגאולה העתידה, ודא נקייים מ"שי⁷¹ ואחם תליקטו לאחד אחד, כאזא מ'שראל וכל
ישראל, וכספם והתבם אתם⁷² עם כל ניצוצות הקודושה השייכים להם וגם הנמצאים
בספסם והתבם כפשוטם. לפי שכעבודה זו בזמן הגלות ישנו ענין המסיני בתכלית
וכרדוע תורת רבינו הזקן (ובארובה כמאמרי נשיא דורנו כי"ק מו"ח אדמו"ר)⁷³
ע"ה"י⁷⁴, והאיש משה ענין מאד מכל האדם אשר על פני האדמה, שהענה דמשה
(משה אמת ותורתו אמת⁷⁵) והנה כמיוחד בקשר לדרא דעקבתא דמשיחא, בראותו
את המסיני שלהם בקיום התומצ' בענין אל יתבייש מפני המליצונים⁷⁶ וכ"י וכ"י.

- 63) משא"כ תפלה מצי"ע.
- 64) תניא פמ"א (נת ב').
- 65) ראו גיטין ספ"א. וה"ז רנ"ג. ב.
- 66) תענית ז', ר"ע"א.
- 67) שבת י"ז, א.
- 68) משא"כ בתורה ה"ר אדרבה — לימוד התורה צ"ל באופן ד'כל עצמותי חסרונה" (ראה עירובין נ"ג, א תניא פל"ז — מו" א).
- 69) ישע"י ס"ב.
- 70) ברכות ל"ה. ב. וראה שו"ע אורח חיים ק"ה.
- 71) ישע"י כו"י. יב.
- 72) שם ס"ט.
- 73) מ"מ קונטרסים ח"א ג. ב. ואל"ך. וראה ג"כ סודים עטרית ע' חסד. וב"מ.
- 74) בתפלות כ"ב. ג.
- 75) תחומא קורא י"א וראה בי"ב ע"ב, א. וש"י.
- 76) ראה טור ומה"א אורח חיים בתחלתו. שו"ע אורח חיים ס"א סי. מורוק שם ס"א.

קפז קונ"ט ט"י. כסלו, תשמ"א

והשגה דתורה היא ע"י הענין דתקומת נעשה לנשמע כמ"שי⁷⁷ תומת ישרים תנומה⁷⁸,
דענין התקומת נעשה לנשמע הוא הכיטול לכעל הרצון (שלמעלה מהכיטול
להרצון)⁷⁹, דכיטול זה בא מעצם הנשמה (שלמעלה מהגילויים דהנשמה), בחינת
יתדות.

והגם דענין המסיני המפורא כמאמר הנז"ל דבעל הגאולה, הוא שנתכטיל כל
רצונותיו (ועד שכל הענינים הם בהשתוות)⁸⁰, ויש לומר, שכל הדרגות דמסיני
הם ענין אחד. ועי"ד היודוע⁸¹ בענין הראבה דכ"ן שיראה הוא כיטול (שלילת
המצאותות) לכו לל הדרגת שביוראה הן יראה אחת, ועי"ד י"ל בענין הכיטול דמסיני.
ואדרבא, כיון שהכיטול דמסיני הוא מצד כללות ועצם הנפש, ודלא כהכיטול דיראה
שהיא רק מדה אחת, הרי ענין זה [שכל הדרגות הם ענין אחד] כמסיני הוא ענין יחד
מאשר ביראה. וי"ב זה עי"פ משל ממלכותא דארעא⁸², שכשארם נכנס לצבא (אך
שעדיין לא שירת בהצבא, ועאכ"כ שלא ה"י במלחמה) הוא מוסר את עצמו לגמרי
אז ווערט אריס בעה"כ אויף זיך. דכמו"כ הוא צבא הרוחני, שישיראל הם צבאת
הי"י, דזה שכל אחד מלישראל יש לו קבלת עול [כפתוג הדדוע⁸³ א' אזי א קבלת-
עלגינין], שבוה הוא נכנס לצבאות השם, הרי עי"ד הוא מוסר את עצמו לגמרי
לאלקות [ומסירה זו היא קשורה ומאיר בה המסיני שמצד תודתו כדרגא הכי נעלה.

ט) וי"פ הנז"ל יש לכאר גם, ר"א דארתא בירושלמי⁸⁴, עי"פ פדה בשלום נפשי גו' כי
ברבים היו עמדי, דקאי על אנשי אשלים שהתפללו לשלום של דוד.
דלכאורה, הרי מבורא לעיל דפ"י בשלים הוא בתורה דוקא משא"כ תפלה היא
בדרך מלחמה, ותפלתו של אנשי אשלים הייתה בנוגע למלחמת אשלים. ועי"ד
צריך להבין בקישר של הגאולה דייש כסלו עם הפסוק פדה בשלום, הרי תאאלה
דאדמו"ר הזקן היתה (כפי שכותב באהליק שליו⁸⁵) כשקיייתי בספר תהלים, דעינה
של אמירת תהלים (אע"פ שספר תהלים הוא מכ"ד ספרים דתנ"ך, תורה) הוא תפלה,
ותב"ע דלשון הכתוב⁸⁶ נעים וטירות ישראל (דמירות שייכים לתפלה⁸⁷) ונפרט עי"פ היודוע

- 51) משלי י"א. ג.
- 52) שבת פ"ח. א.
- 53) סו"ט החשי"ט ע' 148. ואל"ך. וב"מ.
- 54) ראה בארובה ד"ה פדה בשלים בשערי תשובה שם פ"ח. ג. ואל"ך.
- 55) ראה ת"א קיד' ד'. לקיטת ר"א ל"א. א. באורי הוהי לאודאמ"צ פ"א. א"ב. באורי הוהי להצי"ע ע'
תב"ע קונטרס העבודה פי"ג (ע' 18).
- 56) שו"ע כ"ז מלכותא דרביעא — ברכות נ"ח. א.
- 57) כפי שנושאת מעת יציאתם ממצרים — בא"י, מא.
- 58) ראה סו"ט חשי"ד ע' 5.
- 59) סו"ט פ"א ה"ח. וראה ג"כ פרש"י עי"ג. פ"ט. פ"ט. ברכות ת', ר"ע"א.
- 60) נסמן ליעל הערה 47.
- 61) שמואל"ב כ"ב. א.
- 62) ולהעיר ממשני נסירות היו לי חקיר, ותנאי קירא ד"ה ומירות קירית ליה כ"י. לקיטת מנדבר ת"ח. א. ואל"ך. ועוד.

י"ג. י"ג. י"ג.

ספרי' — אוצר הספרים — ליובאוויטשי

קובץ
שליחת האור

שער
ראשון

חיבל
השני

קונטרס

י"ד כסלו - תשמ"ח

מאת

כבוד קדושת

ארמז"ר מנחם מענדל שלישי

שניאורסאהן

מליובאוויטש

הוצאה שלישית

ירצא לאור על ידי משרכת
"אוצר הספרים"

שנת המשת אלפים שבע מאות חמשים ואחת לבריאה
ה'ת שנת שנת ארבעה ופלאות
שנת תרע"ד ל"ק אדמו"ר שליטי"א

770 איסטערן פארקווין

ברוקלין, נ.י.

14) ורד מביא לקיום הייעוד, ויספו עגונים בה' שמחה"י, שמחת עולם על ראשם⁸⁷, שמחת
הגאולה האמתית והשלימה, הבאה במיוחד ע"י הפצת המקוננות חוצר"י,
ובאופן של נגאלין מיד⁸⁸, ובאופן דפדה בשלום, בלי שום טירחא, עד שיקויים
היעוד: והיו מלכים אומנין ושרותיהם מניקותיה, והביאו⁸⁹ את כל אחיכם גר מנחה
לה' גר בכלי טהור גר, בקרב ממש, בימי הגלות האחרונה⁹⁰, ואח"כ נמיר ובשלמות
כפייל בגאולה האמתית והשלמה ע"י משיח צדקנו, במהרה בימינו ממש.

77 ישעי כמ' יט, וראה ד"ה והיו חיי שירד גר שנה זו — תשמ"א (ליעל ע' כמה ואילד).
78 שם לה' י, גא' א.
79 אגרת הנקשט הדדעה — נדפסה בכש"ט בחמלת. ובכ"מ.
80 רמב"ם ה"ל משבט פ"ז ה"ה.
81 ישעי מט' כג.
82 ישעי סו' כ.
83 ראה וביים יט, ר"א. א"א שנפשות ירי' ליעל. (בשלימות.)